

<p>Dok sam, jednog dana, klanjala namaz, moja mala kci mi pridje i vrteci se oko mene, neprestano me dozivala. Ja naravno nisam odgovarala, s obzirom da sam klanjala i da u namazu nije dozvoljeno da se govori mimo onoga sto se inace uci u namazu.</p> <div style="margin: 0px; padding: 0px; font-size: 12px; line-height: 19px; text-align: justify;">Zatim je dosao moj sestogodisnji sin i obracajuci se mladjoj sestri rekao: "Srami se! Kako mozes da ometas mamin razgovor? Zar ne vidis da mama prica sa Allahom?".Kada sam cula ove rijeci, upucene od mog malog sina, najezila sam se, osjetila sam poniznost, stidila sam se same sebe, zato sto nisam bila svjesna Velicine Onoga pred kim sam, ustvari, stajala, Allaha dz.s. Bila sam ispred Stvoritelja neba i zemlje, obracajuci se Njemu, govoreci Njemu, a ipak sam zurila da sto prije klanjam. Rijeci mog sina su me dotakle i ostale duboko urezane pa ih se sjetim svaki put kada stanem na namaz, prije nego pocnem da klanjam. <p style="margin: 10px 0px; padding: 0px;"> </p> <p style="margin: 10px 0px; padding: 0px;">Uzvisen je Allah, Onaj koji nam salje jasne poruke kroz djecu da opomene nas odrasle.</p> <p style="margin: 10px 0px; padding: 0px;">akos.ba</p> </div>